

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

Glossae in Xenophontem, quas H. Stephanus lectiones varias esse
somniavit

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

οἷος καὶ τοῖς ἄλλοις οἷς, ὅτι χλὸν ἐρέσαντο, ὅτ' αὖ λέγει καὶ ὅτι τοῖς παισὶν ὡς ὄμοιοις διελέ- γρητο, καὶ ὅτι πίνων ἀπὸ τῆς κρατῆρος ὀπιώ- ψαντας ἐδέξ, κατὰ τὸ βοῦν. ταῦτα γὰρ, καὶ τὰ τριαῦτα, καθ' ἑαυτὰ ἀλλοῦσαν ἀφέλξαν ἐχθρὸν ἢ ἡδονῶν, ἢ τῶν ὁμοίων ὁ Πλάτων χρεῖται. καὶ τὴν μὴ ἴσως δὲ τὴν παρὰ τῶν μάλλον δι- δοκίμῃ, ὅτε ἀφελῆ, καὶ ὡς ὄντως ἀπλασα, καὶ ἀπαλά, καὶ ἡδέα ἢ διψυχῶν μίσηται ὡς τῶν καὶ τῶν Κύρου, παιδὸς ἐπίοντος, καὶ ὅσα τριαῦτα. τῶν δὲ ὁ Πλάτωνι τοῖτον ὁδὸν ὄσσι, πλὴν ὅσον ἐν ταῖς τῶν μέγα κίων ἡλικίαις οἷς, ὅτε τὸ Θεάτητον, ἢ τὴν ποιούτων παρὰ τῶν εἰσαγά, πρῶτως ἢ καὶ τῶν Κύρου δὴ πῆθεν, ὄν λέγω, παιδὸς ἐπίοντος, ἢ καὶ τῶν Ἀρκευίας γυναι- χὸς, ἢ ὅσα τριαῦτα. ἰδὸν δὲ Ξενοφῶντος καὶ τῶν καὶ ποσὰ ἀφελῆ καὶ χρεῖται ποιητικῶς πῶς λέξεσι, πολὺ τῶν ἄλλων τῆ φύσῃ διεσκηχίας λέξεων ὡς τῶν ὅτ' αὖ λέγει πορσεύων, καὶ ὅσα τριαῦτα.

A qualis & in aliis libris: veluti quum dicit, milites gramineis coronis vsos: item, quod cum pueris, tamquam surdis ac mutis, loquuti sint: & quod e cratere bibendum eis erat capite demisso, bouis instar. Nam hæc, & his similia, quadam eximia simplicitate delectant; cuius vsus apud Platonem non itidem reperitur. Etiam in personarum imitationibus magis excellit Xenophon, quum simplices, ac reabsæ fictionis expertes, & teneros, & iucundos, animorum mores imitando exprimit; vt indolem Cyri adhuc pueri, & quæcumque sunt huius generis. At apud Platonem nihil est tale, præterquam in adulescentium ætate: veluti quum Theætetum, vel aliam quamdam eiusmodi personam introducit; omnino tamen alia ratione, quam qua Cyrus ille Xenophonteus, de quo loquor, adhuc puer introducitur; vel vxor Tigranis Armenia, vel quæ alia sunt eiusmodi. Est & illud Xenophonti peculiare, quod per interualla nonnumquam verbis quodam modo poëticis vtitur, quæ natura sua plurimum ab aliis verbis differunt: veluti quum dicit, & quæ sunt eius generis alia.

† Libro 1111 de Cyri exped. pag. 332. 333.

† Libro de instit. Cyri primo.

† Libro 1111 de instit. Cyri, pag. 98, D. οὗς ὄρωσι πορσεύωντες τὰ ἐπιτήδεια.

GLOSSAE IN XENOPHONTEM, QVAS H. STEPHANVS lectiones varias esse somniauit.

Α 6. 1, litera C. εὐθύνοσιν, dirigunt; hoc est, ἐπαγροσιν, ducunt. In altera editione refert ἐπαγροσιν ad ἐπιώσιν, vbi rursus est glossa. 5, D. ἐξάγῃ πῶς ἡμίσηται τῆς φυλακῆς, dimidiam custodiae partem educit: h. e. τὰς ἡμισείας φυλακὰς καὶ ἀλείπει, dimidiam custodiam, vel dimidiam excubiarum partem in ciuitate relinquit. Ibid. E. ψυχῶν γήραξ, animum acui: h. e. θάλπειται, incallescere. γήραξ ψυχῶν, familiare Xenophōti est. vt libro 11 i Memorabilium, γήραξ πῶς ψυχὰς τῶν ἵππων, equitum animos acueret. Quod autem præterea legitur adscriptum margini γήραξ, prorsus a sententia loci alienum est, ac ne poëtis quidem vfitatum in significatione gaudendi; sed γήραξ, & γήραξ. 6, A. βυληγῶσι, voluerint; h. est. ἐθέλησασιν, voluerint. 11, A. ἐπὶ ἀεισον εἰσιέναι, ad prandium ingredi: h. e. παρῆναι, accedere. 13, B. αἰήρησεν, ex se pendere fecerat: h. e. ἀνέκτησεν, conciliauerat. Ibidem, E. ὀπιθυμίαν πρὸς εἶχρον, cupiditatem haberet aliquis: h. e. ἐπιθυμῶν αἶψα, cuperet aliquis. 16, A. μικρά, parua: h. e. λεπία, tenuia, macra, exilia. Puta tamen λεπία textus esse, μικρά scholion; atque ita reddidi.

20, C. δὲ παρὰ τὸ μένον, obcuntem: h. e. ἀεχέλιον, tractantem. Ibidem. πανδοπα, omnis generis: h. e. πολλα, multa, varia. 22, B. πῶς ἀρχῶν ἔλαβε, imperium accepit: h. e. βασιλείαν εἶχε, regnum obtinuit. 28, E. εἰ πῶς ὀπιθυμίαν εἰδὶ δαξίμε, ecquam accurationem me docuisset: h. e. εἰ πῶς πῆρας εἰδὶ δαξίμε, an artes aliquas docuisset. 29, D. ἀκέραι, sarcinatores: h. e. ἡπηταί, sartores. Sic in glossariis prisca, ἡπηταία sarcinatrix, & ἡπητής interpolator. item ἀκέραια sarcinatrix. 31, A. παρόρμησιν, incitationem: h. e. ἀρετὴν ἐκείνου, exhortationem. Ibidem, C. παρῆσεν, parere; h. e. ἐπιδοξ, sequi. Vide quiddam huic contrarium pag. 830, B. in Oeconomico. 35, A. ἀποχωρεῖν, secedere: h. e. ἰεοδαι, ire. Ibidem, E. εἶχρον εἰ ὀπιθυμίαν εἶ φθάνειν ἔλκων τὰ πτηνὰ, habebas curam, vt aues trahendo anteuerteres: h. e. ἡσυχίαν εἶ φθάνειν ἔλκων τὰ πτηνὰ, exercueras te, vt trahendo volucres anteuerteres. 37, C. τὸ πολυεύκλον χρυσόν, aurum tantopere expetitum: h. e. τὸ πολυεύκλον πλῆπον, opes tantopere desideratas. 39, C. ἢ μῆδον, non minus: h. e. ἐκ ἐλάττης, non pauciores. 40, D. ἐκ αὐτῶν μόνον ἀγαθόν εἶ, vt non modo vir ipse fortis sit: h. e. εἶχρον αὐτῶν μόνον ἀγαθόν παρέχων, vt

non modo se virum fortem exhibeat.

41, B. ηειυφ ημερσ ος το αυτο ητο αζονη, quam si a nobis eodem perducantur: h. e. ηειυφ ημερσ το αυτο ητο ζιγγε, quam si a nobis idem hoc fiat.

43, E. δεγ πτω ομοσκλιασ, propter vsum eiusdem tabernaculi: h. e. δεγ πτω συσκλιασ, propter tabernaculi societatem.

44, B. θελια ομοσ προφομνα, bestia quæ vna nutriuntur: h. e. πα συβρομνα, quæ simul aluntur.

51, C. εν καιτοις εχουσιν εκασοι, si singuli hoc in seipfis habeant: h. e. εν εκασοι δεγνοδν, si apud se singuli cogitent.

58, C. τυπου εν ημελοου, id non neglexi: h. e. ητο οιδε, noui hoc.

59, A. παφρασιν εν απιδνον, caussam non improbabilem: h. e. παφρασιν εν απισον, caussam non incredibilem, non alienam a fide.

61, A. τες δεη τυτοις ηωζμενος, ad ea collocatos: h. e. τες δεη τυτοις εημασιν, qui ad plagas sunt. Et paullo ante Xenophon ipse τες δεη τυτοις αρκωσι dixerat.

Ibidem, αυπνοσ, insomnis: h. e. αζυπνοσ, vigilans.

Ibidem, B. τωτη μεπαθεσ, illac cursu sequeris: h. e. τωτη μεμαθηκασ, μελιναι, illac insequi didicisti.

63, D. εμποδων ζιγγε, impedimento fit: h. e. εμποδων καθισα, impedimento existit.

64, B. δουλωθεσ, factus seruus: h. e. χειρωθεσ, caprus ab hostibus. Videndum, an non χειρωθεσ Xenophoteum fit, alterum glossa. Apud me quidem vix aliquod de hoc dubium. Sic libro VII παιδειασ, pag. 192, B. de Assyrio rege: ητο οσω Γαδατα Γωβρυα πολλοι εχειρωωτο, in potestatem redigebant. Et tam libro IIII ελληνικων, p. 518, D. quam in Agesilao, p. 660, B. εζοσ αυπα (cum interiectis) χειρωδαι τες οπιδον, quoniam ei liceret ultimos capere, vel captiuos facere, vel δουλω. vt heic per glossam exponitur. Vtritur & altero Xenophon, sed composito. velur in Oeconomico, 821, E. πολιμοιοι οτω καδουλασωνται πνασ.

69, E. σωφρονεστερεσ, magis intelligentes: h. e. ευμαθεστερεσ, magis dociles, magis politas, magis ciuiles. Male scriptam hactenus fuit αμαθεστερεσ, pro ευμαθεστερεσ.

70, B. εθεδμελω, adspiciebam: h. e. εθεαρωω, contemplantur.

75, B. φειδεσ, parcere: h. e. απχεδεσ, abstinere.

76, A. οπηπλεεσ, quum absoluisset: h. e. οθησμενασ, quum instruxisset.

Ibidem, D. εωσ εν τησ χωρεσ εζεπεμψαν, donec eum extra regionem deduxissent: h. e. εωσ εν τησ χωρεσ απησ, donec regione excederet.

80, C. δυσρητον, cuius vsum est difficilis: h. e. δυσων, quod difficulter frænari potest. De copiis equestribus loquitur.

82, D. τυτοισ ποιδε ελεξεν, his huiusmodi dixit: h. e. τυτοισ ποιδε εντεμεπο, his huiusmodi mandata dedit.

83, B. Non scripsisse Xenophontem heic dico παντων αν κενταδε αγαθων, sicut in omnibus editis legitur: sed παντων αν πεπαδε αγαθων. Nam πεπαδε vetus est verbum, & insolentius, ideoque declaratum per κενταδε, verbum notius. Xenophontem autem esse illud πεπαδε, patet ex hoc loco primi de Cyri expeditione libri: και α πεπαδε αυ πε, quæ possideret aliquis. Item αναβασεσ libro IIII ενεσ πεπαδσ σφενδονασ, qui fundas habeant. Ac rursus αναβασεσ libro VI, non procul ab initio: πεπαμενοσ ορησφριδα, qui saltatriculam adquisitam habebat. Atque hinc

A manifesto cernimus, quomodo librarij rudes & imperiti verba minus nota cum notioribus commutauerint; quæ glossarum loco tantum fuerant adscripta.

84, C. εβρηηπαδσ, inferi: h. e. εβραφησπαδσ, per educationem indi. Pro hoc autem posteriori εβραφησπαδσ, quidam εβραφησπαδσ prorsus vitiose scripserunt, quod tandem ab aliis etiam in contextum temere fuit admissum.

86, A. ανχερωωσ, recedebant: h. e. επεζον, ducebant, aut tendebant.

Ibidem, C. πολλεσ απικτησαν, multos occiderunt: h. e. καπερ αννουσαν, prostrauerunt. Arbitror autem in textu poni debere hoc καπερ αννουσ, quod in marginem reiecere librarij; quum potius illud απικτησαν, glossa fit obscurioris καπερ αννουσαν.

89, B. οι φαυλοταπι, vilissimi: h. e. πονηροταπι, maxime segnes & inertes.

91, B. εσ τε γ αν ποιησ, vsque dum efficiam: h. e. εωσ αν γε ποιησ, donec efficiam. Posterior loco prioris in textum irrepserat.

92, E. λοζοσ διεδοθη, rumor diditus esset: h. e. λοζοσ δηλθεν, rumor dispersus aut peruagatus esset.

93, A. εκελευσεν, iussit: h. e. εντελαπο, mandauit. Heic etiam non dubito glossam hanc in cõtextum debere recipi; & εκελευσεν habendum pro glossa.

Ibidem, C. ενταπισ πορεεδαμ, vltimus proficisci: h. e. επιδσ, sequi.

96, B. κατωκαμνοισιν, interficiunt: h. e. σκοπενοισιν, occidunt. Verba inter se permutata, suis sunt locis a me restituta. Nam κατωκαμνοισι Xenophoteum est alterum glossa. Idem statim reperitur litera C. κατωκαμνησ, interficere: h. e. σκοπενησ, occidere, quæ itidem restituiimus. sicut & pag. 99, D. idem κατωκαμνησ in textum, σκοπενησ ad marginem relatum.

103, C. απολιδωσ) οπηα, arma deposuerint: h. e. αποφερωσιν οπηα, arma detulerint.

Ibidem, D. εφασε, dixerunt: h. e. υποσχηνησ, pollicebantur.

Ibidem, E. ακεραμαι, integra: h. e. οτωσ, salua.

108, C. ενεσ ησδσ παροσρωωσ, quidam ex finitimis: h. e. ενεσ ησδσ πλησιοχωρων, quidam ex vicinis.

110, C. εζελητε, eximite: h. e. εκελεσθε, feligite.

111, B. πασδη βδηπτοισ, forma præstantissimos: h. e. καλλιστοισ, pulcherrimos.

112, D. κραπσσι, præstantissimi: h. e. βελτισοι, optimi.

124, B. αυποδον, inde: h. e. εζ αυπισ, ex ipsa Babylone.

130, D. m. E. παντα πα δεηονδονα, omnia citius euntia: h. e. παντα πα ελαθηονα, omnia leuiora, vel exiliora. Hactenus autem fuerunt hæc inter se permutata, quum ελαθηονα potius ad cõtextum pertineat, alterum glossa fit.

134, C. εσ τε, vsque dum: h. e. εωσ, donec. Male tamen scriptum in editione Stephani erat εσ, pro εωσ. Eandem glossam & supra repertam notauimus.

137, D. ο κρατων οίμαι κωμοσ, potior colliger, vt opinor: h. e. ο βηπικρατων οίμαι κωποσσεσ, potentior fructus percipiet, vt opinor. Vtrum vero heic pro Xenophonteo sit habendum, non abs re considerandum puto. Nam dubitari video. Xenophon quidem alibi verbo κωποσδσ vsum est, vt in Hipparchico, p. 969, B. κσ γλω κωποσμενοισ πα εαυτων. Et in Agesilao, p. 661, A. αρχικεσ τα με οιοι κωποσμενοισ. Idem & in IIII ελληνικων, p. 525, B. Item memorabilium libro primo, 709, B. ουτε ησ καλωσ αζρον φυνωμενησ

1016
ποδμενησ
lud decif
138, B
δωμω
139, B
perdat.
priori, q
lris oste
14
ceptur
mandatu
rum vsum
catione p
πινασ οπιδ
142, E
sic dixit.
Ibidem
αυποδον
143, E
vterat po
146, B
αυποδον
currit pag
148, C
αυποδον
Ibidem
conueni
met loqu
149, D
quidem.
151, B.
αυποδον
152, B.
dicebat ex
153, B.
de confu
inter se pe
nophontis
tur.
157, C.
αυποδον
161, C
commuta
162, D.
ελευθησ, ο
165, D.
rius.
166, B.
αυποδον, nihil
Ibidem
αυποδον
ditione S
Ibidem
tissime cop
αυποδον
gnoscereu
168, B.
linc: h. e.
nentur.
175, A.
tum facias
Egyptios,
supra dict
ptos obtip
177, B.
186, B.
castratoru

πυθμένα δ'ήλον, ὅπως κερπύσσει. Vnde iam dubium illud decisum videtur.

138, B. σοὶ ἄρα δῶπα, tibi adfero hæc: id est, σοὶ δῶμα δῶπα, tibi hæc dono.

139, B. ὡς ἀνέλη, vt interimat: h. e. ὡς ἀπολέσθ, vt perdat. Male scriptū in H. Stephani editione tam priori, quam posteriori, ἕως ἀνέλη, vt in Notis nostris ostensum.

141, E. κῆ πῶ κῆρ δῆσιπυλῶ, secundū Cyri præceptum: h. e. κῆ πῶ κῆρ ἐντολῶ, secundum Cyri mandatum. Sic etiam libro IIII histor. Græcæ B vsus est verbo δῆσιπυλῶ Xenophon in significatione præcipiendi vel mandandi, quum ait: ὅπῃ πόλις δῆσιπυλοῖ ἀπὸ βίηθεν ὡς παρὰ τῆ πατρίδι.

142, B. ἦρετο ὦδε, sic interrogauit: h. e. ἔπειν ὦδε, sic dixit.

Ibidem, D. ἰπποκρίσοι μοι, occurrunt mihi: h. e. ἀπὸ πῶσι μοι, obuiam mihi veniunt.

143, E. ὡς ἐδωάμην, vt potui: h. e. ὡς ἐδωάπον, vt erat possibile.

146, B. σὺ τῆ ἐμῆ δυνάμει, cum mea potetia: h. e. C σὺ τῆ ἐμῆ ῥώμῃ, cum meo robore. Idem & infra occurrit pag. 569, C.

148, C. ἐν ᾧ οὖν, in quo igitur tempore: h. e. ἐως οὖν, dum igitur, donec igitur.

Ibidem, E. τῶν αἰπῶν διελεγόμεν, hunc egomet conueni: h. e. τῶν αἰπῶν διελεγόμεν, cum hoc ipsemet loquutus sum.

149, D. ὅπου γε, vbi quidem: h. e. ἐπί γε, quando quidem.

151, B. ἐν εἰρήνῃ βίοιπέσθε, in pace viuetis: h. e. ἐν D εἰρήνῃ ἔσεσθε, in pace eritis.

152, B. ἰσπελάμβανεν, suspicabatur: h. e. ἔλεγγυ, dicebat ex suspitione.

153, B. περὶ σπουδαίας, de coitu: h. e. περὶ σπουδαίας, de consuetudine. Puto autem hæc transposita, & inter se permutata; quod posterius modestia Xenophontis ac verecundie potius conuenire videatur.

157, C. ὡς δυνάπον, quam esset possibile: h. e. ὡς ἀδυνάπον, quam ipsi possent.

161, C. μεταλλάξαι, mutatio: h. e. ἀλλάξαι, commutatio, ἰσπλάξαι, summutatio.

162, D. πλέκω ξυλοκόπον, securim lignariam: h. e. ξυλοκόπον, qua ligna scinduntur aut secantur.

165, D. ἀντίος, aduersus: h. e. ἀνάλιος, contrarius.

166, B. μηδὲν μείου, nihil imminue: h. e. μηδὲν ἐλάσσου, nihil extenua.

Ibidem. μείζονα εὐέλκην, maiora reperire: h. e. ἰσχυρότερα εὐέλκην, firmiora inuenire. Posteriori editione Stephanus induxit.

Ibidem. ὡς ἀφ' ἑστέα γ' αὐ εἰδέϊλω, vt rem quam certissime cognoscerem: h. e. ὡς ἀφ' ἀσφαλεία εἰδέϊλω, ὅπου πρὸ σφάλτουμά ἐστιν, vt maxime absque errore cognoscerem, quantus esset exercitus.

168, B. ἐν κυκλοδοσῶ βούλωνται, si circumdare velint: h. e. ἐν κυκλοδοσῶ ἀφ' ὧνται, si circumdare conentur.

175, A. ἐμβόμητις πολεμίαις, in hostes istos impetum facias: h. e. ἐμβόμητις Αἰγυπτίαις, ὡς ἀντιοίς, in G Αἰγυπτιος, vt tibi oppositos, impetum facias. Nam supra dictum, Abradata locum aduersus Αἰγυπτιος obtigisse.

177, B. καὶ πολλῶ, admodum: h. e. ἰσχυρῶς, valde.

186, B. σκηπτοῦχων, sceptrigerorum: h. e. εὐνύχων, castratorum, vel eunuchorum. voces hæctenus

transpositæ. Nam εὐνούχων, scholion est; altera pertinet ad textum. Consule Notas nostras.

188, D. παμπόλλους, permultos: h. e. μᾶλλον, valde multos.

194, B. οὐδένα οἶδα, neminem noui: h. e. οὐδένα γινώσκω, neminem cognosco.

197, B. ὅποτε ἔβη ῥαίστην, quodcumque intus quiesceret: h. e. ὅποτε ἔβη ῥαίστην εἴη, quodcumque illo in loco adisset. H. Stephanus verbum Xenophoteum ῥαίστην hoc loco ex textu aufus est excludere, ac prorsus ne margine quidem dignari: glossa, ὅποτε ἔβη ῥαίστην εἴη, in contextum admissa. Consule Notas meas.

Ibidem, D. ἀξιοζωτάτοι, maxime idonei: h. e. ἀξιοζωτάτοι, dignissimi, vel maxime in aliquo numero habendi.

199, D. περιελάμβανον, eligimus: h. e. περιελάμβανον, admittimus, vel amplectimur.

217, E. ἐστράτευσαι, ordinasse: h. e. ἐστράτευσαι, cum imperio summo constituisse. Facta in his verbis est permutatio. ἐστράτευσαι scholion est, ἐστρατεύσαι in contextum reponitur. Vide Notas meas ad hanc paginam.

218, E. ἦν περὶ τῶν λυκῶν λελυμασμένα, pecudes a lupis dilaniatas: h. e. ἦν περὶ τῶν λυκῶν λελυμασμένα, damno adfectas a lupis.

219, A. οὐδένα αἰῶνι, neminem videas: h. e. οὐδένα οὐδένα, neminem cernes.

Ibidem, C. ὅπως βούλη, vt vis: h. e. ὅπως βούλη, quemadmodum vis.

221, E. ὑμῶν ἑδραν, magis honoratam sedem: h. e. ὑμῶν ἑδραν, locum magis honoratum.

230, B. ἦν ἐνθάδε ὑμῶν, (subauditur ὄντων) quæ vobis heic sunt: h. e. ἦν ἐνθάδε μανόντων ὑμῶν, qui vobis heic manent. Paret autem, hoc posterius esse scholion, vel inde; quod paullo post, littera D. ellipticam superiorem phrasin integram reddiderit, οἱ ἐνθάδε ὄντες.

237, D. μάλα, maxime: h. e. πάν, admodum.

238, C. εὐεργετήντες, beneficiis colentes: h. e. εὐποιῶντες, benefacientes.

242, D. ἀδικωτέροις, iniustiores: h. e. ἀνομοστέροις, iniquiores.

245, D. ὡς εἶπον, vt dixi: h. e. ὡς εἶρηκα, vt memorauit.

261, A. ἀρήσεται, anteposuituros esse: h. e. ἐλέσθ, electuros esse.

272, C. ἑυπακουστοί, hæc comperientes: h. e. ἀκούοντες, audientes. Voces hæctenus inter se commutata, quum πτωχιστοί textus sit, ἀκούοντες glossa.

279, D. αἰάνετο, exarescebat: h. e. ἔξηρανέτο, exsiccabatur. Transposita sunt hæc verba, quorum prius ad textum pertinet, alterum scholion est. Poëticis nimirum verbis interdum Xenophō delectatur. Et αἰάξουλα dixit etiam Homerus, pro ξηρα. Sic & in v Memorabilem, qui de administratione domestica inscribitur, hoc verbo Xenophon aliquoties vsus est, præsertim pag. 860, B. quum inquit, ἢ μὲ ἕλη ὀπιπλάζοι αἰάνοιτο. ac rursum ibid. C. ὡς αἰάνηται ὀπιπλάζοι.

286, A. πρὸς βασιλέα τὸ μέγιστον ἑφορον, ἀντιζοίμεθα: aduersus regem, maximum vindicem, decertabimus: h. e. πρὸς βασιλέα, τὸ μέγιστον ἑφορον πολεμήσωμεν: aduersus regem, maximum inspectorem, bellum geremus.

- 291, D. *ἰκανὸς ἰδῷ*, sufficiens vel idoneus erat: h. e. *διωατὸς ἰδῷ*, poterat.
- 293, D. *ἐπιθυμούμενοι*, cogitantes: h. e. *ἐνούμενοι*, ad mentem reuocantes.
- 298, D. *ὀνήσει*, commodo esse: h. e. *ὠφελῆσει*, utilitati esse.
- 302, C. *ἐθέλωμεν*, voluerimus: h. e. *βουλόμεθα*, voluerimus.
- 303, A. *ἰδῷ*, si: hoc est, *εἴχαθ*, tamen si.
- 304, B. *ἦν πρὸθεν*, iis qui erant ante: h. e. *ἦν πρὸτέρων*, prioribus. Transposita voces haecenus. Quippe *ἦν πρὸθεν* ad textum pertinet, alterum scholion est. Nam praecedenti *ἰδῷ*, rectius respondet *ἦν πρὸθεν*, quam *ἦν πρὸτέρων*.
- 309, C. *ἐπιχειροῦσι βάρβαροι*, incumbabant barbari: h. e. *ἐσίνοντο*, laedebant.
- 311, A. *ταχύνειν ἐπιδήδων*, cito resiliebant: h. e. *ἀπιπέδων*, ab illeiebant, vel inde saltu se recipiebant.
- 323, C. *γυμνοὶ ἐφίροντο*, nudi ferebantur: h. e. *γυμνοὶ ἐγίγοντο*, nudifiebant, nudabantur.
- 329, A. *ἀρτοποιοὶ*, panifici: h. e. *ἀρπύγοι*, pistores. Videant eruditiores, si ne Xenophonteum *ἀρπύγοι*, alterum *ἀρτοποιοὶ* glossa, vel e contrario.
- 346, C. *τύρας ποταμῶν*, multae turres: h. e. *πυκναί*, turres frequentes. Et post unum ab hoc versum, *ἢ ἐδύοντο ἀπὸ πρὸθεν*, non possent abscedere: h. e. *ἢ ἐδύοντο ἀπὸ πρὸθεν*, non possent cursu abscedere.
- 347, E. *ἐφίροντο εἰς*, ferebantur intus: h. e. *ἔειπον εἰς*, ibant intus.
- 348, A. *τὸς ἀχρεῖς*, inutiles: h. e. *φορτία ἀχρονταί*, qui sarcinas vehunt, nimirum calones. Etenim male scriptam in H. Stephani editione, *φορτία ἀχρονταί*. Quippe si tunc sarcinas habebant, cur ad praedam emittebantur, iam ante onerati?
- 352, E. *ἀφρονέσαντες*, qui posthabuerunt: h. e. *ἀμελήσαντες*, qui neglexerunt.
- 356, D. *ἔξω ἀγορεύοντες*, res venales extra portabant: h. e. *ἔξω ἐπιμπν*, extra mittebant.
- 357, C. *ὀπτιδίαι διελθόντες*, commoda quaedam discurrerant: h. e. *φιλικαί*, amicae & studij plena.
- Ibidem, D. *βέλτεροι*, praestantissima: h. e. *καθίστα*, optima.
- 379, C. *ἢ χῶρα ἀγροῦ ἐδάξ*, terra videbatur ardeere: h. e. *καίεται*, vri. Hoc etiam loco restituendum textui Xenophontis suum *ἀγροῦ*, cuius est glossa *καίεται*.
- 381, C. *ἐπιθύμουν*, cupiebant: h. e. *ἐπιθύου*, desiderabant.
- 383, E. Rursus occurrit permutatio verborum. Nam *κατέκτανον* est glossa, *κατέκτανον* ad textum pertinet, ac propterea suo loco repositum vides.
- Ibidem *λάσια*, densa: h. e. *δασία*, spissa.
- 391, A. *δὲν βία παύειν*, debere violenta pati: h. e. *βίαν χεῖραι παύειν*, vim debere pati. *Δίκα*, scriptum vitiose in editis ab H. Stephano, pro *δὲν βία*, de quo plura nostris in Notis.
- 393, B. *πῶ αὐτὸ ἀρχῶν*, eius imperium: h. e. *χῶραν*, eius regionem.

- 395, A. *ὑπεβάλλουσιν*, sursum euadunt: h. e. *ὑπεβάλλουσιν*, transcendunt.
- 397, B. *συνπίπτει αὐτοῖς*, constituit cum eis: h. e. *συνπίπτει αὐτοῖς*, conuenit cum eis, paciscitur cum eis.
- 399, A. *πῶσι τέχνη*, omni artificio: id est, *πῶσι μηχανῆ*, omni machinatione.
- 403, C. *ὑμῖν*, vobis: h. e. *τοῖς στραπώταις*, militibus. Explicatur, qui sint illi, vos.
- 413, B. *ἐκ τῆς γῆς*, ex terra: h. e. *ἐκ τῆς χῶρας*, ex regione.
- 423, A. *πελοπόννησον*, negligere: h. e. *πελοπόννησον*, non inspiciere.
- 424, A. *βούλη*, vis: h. e. *δύναμις*, cogitas.
- 442, B. *περιτοχῶν δυνάμιν*, quum incidisset in duas triremes: h. e. *περιτοχῶν*, quum circumuenisset.
- 482, A. *χρήματα λαοδοῦσα*, sumtis secum pecuniis: h. e. *δῶρα λαοδοῦσα*, sumtis secum muneribus, quae pecuniae scilicet erant, Pharnabazo donanda.
- 505, A. *ὑμῖν*, (cum interiectis) *ἡμῶν ἐψαδ*, nos sequuturos vos: h. e. *ὑμῖν ἡμῶν συμμάχουσαν*, nos belli socios vobis futuros. Glossa dumtaxat est, non diuersa lectio. Vel caecus hoc videat.
- 564, B. *ἐδάκρυσε*, lacrumis deplorauit: h. e. *ἐπίνθησε*, luxit.
- 569, B. *βία*, valida: h. e. *βία*, violenta.
- Ibidem, C. *λακεδαίμωνιον δυνάμιν*, Lacedaemoniorum vires: h. e. *λακεδαίμωνιον ῥώμην*, Lacedaemoniorum robur. Idem etiam supra notatum ad pag. 146, B.
- 598, C. *ὅτι ξένια ἐδέξατο*, vt hospitem exceperunt: h. e. *ὅτι ξένια ἐδέξατο*, vt hospitem inuitarunt.
- 627, C. *ὥρα ἰέναι*, hora eundi: h. e. *περὶ ἰέναι*, tempus eundi.
- 643, A. *ὅρα ἢ χρόνον ἔχοντα*, quum videret tempus elabi: h. e. *πὺν χρόνον παρεβλήνεται*, quum videret tempus progredi & praeterire.
- 773, D. *ἀπὸ ἀγροῦ τῆς χῶρας*, adtingi res agri: h. e. *ἀπὸ ἀγροῦ τῆς χῶρας*, rapi res agri. Sic enim scribendum, non *τῆς χῶρας*.
- 830, B. *ἐπιπνῶται*, sequantur: scribitur apud Stobaeum, recte. id alius per *πῆδω* pareant, exposuit.
- 831, D. *ὁψέσθη*, exponitur apud Stobaeum, *πῆδω δέσθη*, vespere. Scholion hoc esse quis non videt? Henr. tamen Stephanus esse diuersam lectionem putauit.
- 832, A. *εὐμάρεια*, facilis copia: h. e. *εὐχάρις*, facilitas.
- 871, B. *φιλοπονία*, studium laboris: h. e. *ἐθελουσία*, ad agendum propensio voluntaria. Videt iam lector, quam multa nobis obtruserint scholia pro variis lectionibus quidam, nescio quomodo excutiētes in his; quum ceteroquin acutiores se nobis Germanis existiment, & alibi *κερεβρον*, quam in planctis gestare.

IO. LEVN-

1010

N

reperire
dico. nisi
tis meis:
quis me
nari velle
praesertim
data, libri
nim ingra
ratio de le
tam adie
nimium e
nem coru
tibus cor
deprehen
quod vix
qua cum i
ne de nob
recte red
alienos, h
do. Distin
nophonte
na sint, m
latis quoc
immodica
& vltim a
ferunt. Vt
lucubrati
dum aster
exhiberi

AD

Pag.

χρῆσις
modo: κα
nibi vcho
Pag.

6, C. I
plaribus
dum vno
Agefilao